

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2014/50/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. aprila 2014

o minimalnih zahtevah za povečanje mobilnosti delavcev med državami članicami z izboljšanjem pridobivanja in ohranjanja pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 46 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Prosto gibanje oseb je ena od temeljnih svoboščin Unije. Člen 46 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določa, da Evropski parlament in Svet po rednem zakonodajnem postopku in po posvetovanju z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom izdajata direktive, v katerih so določeni potrebni ukrepi za vzpostavitev prostega gibanja delavcev iz člena 45 PDEU. V členu 45 PDEU je določeno, da prosto gibanje delavcev med drugim vključuje pravico sprejeti ponujeno delovno mesto in se v ta namen na območju držav članic prosto gibati. Cilj te direktive je spodbujati mobilnost delavcev z zmanjšanjem ovir za mobilnost, ki so nastale zaradi določenih pravil v zvezi s sistemi dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki temeljijo na delovnem razmerju.
- (2) Socialna zaščita delavcev v zvezi s pokojninami je zagotovljena z zakonsko predpisanimi sistemi socialne varnosti, skupaj s sistemi dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki temeljijo na pogodbi o zaposlitvi, ki postajajo v državah članicah vse pogostejši.
- (3) Evropski parlament in Svet imata široka diskrecijska pooblastila za izbiro najbolj primernih ukrepov za doseg cilja iz člena 46 PDEU. Sistem koordinacije, določen v Uredbi Sveta (EGS) št. 1408/71 ⁽³⁾ in v Uredbi (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, ter zlasti pravila, ki se uporabljajo za seštevanje, se ne nanašajo na sisteme dodatnega pokojninskega zavarovanja, razen na sisteme, ki so v navedenih uredbah opredeljeni kot zakonodaja ali o katerih je država članica skladno z navedenima uredbama podala izjavo.
- (4) Direktiva Sveta 98/49/ES ⁽⁵⁾ je prvi poseben ukrep za izboljšanje uresničevanja pravice do prostega gibanja delavcev, kar zadeva sisteme dodatnega pokojninskega zavarovanja.

⁽¹⁾ UL C 185, 8.8.2006, str. 37.⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 20. junija 2007 (UL C 146 E, 12.6.2008, str. 216) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 17. februarja 2014 (UL C 77 E, 15.3.2014, str. 1), Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu).⁽³⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo znotraj Skupnosti (UL L 149, 5.7.1971, str. 2).⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, 30.4.2004, str. 1).⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 98/49/ES z dne 29. junija 1998 o zaščiti pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja zaposlenih in samozaposlenih oseb, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 209, 25.7.1998, str. 46).

- (5) Cilj te direktive je nadalje olajšati mobilnost delavcev med državami članicami z izboljšanjem pridobivanja in ohranjanja pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja za zavarovance teh sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja.
- (6) Ta direktiva se ne uporablja za pridobivanje in ohranitev pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja delavcev, ki se gibljejo znotraj iste države članice. Države članice lahko koristijo svoje nacionalne pristojnosti, da razširijo pravila, ki se uporabljajo na podlagi te direktive, na zavarovance, ki zamenjajo zaposlitev znotraj iste države članice.
- (7) Država članica lahko zahteva, da odhajajoči delavci, ki se preselijo v drugo državo članico, o tem ustrezno uradno obvestijo svoj sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja.
- (8) Upoštevati bi bilo treba značilnosti in posebne lastnosti sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja ter njihovo različnost znotraj držav članic in med njimi. Uvedbo novih sistemov, vzdržnost obstoječih sistemov ter pričakovanja in pravice zavarovancev sedanjih pokojninskih sistemov bi bilo treba ustrezno zaščititi. Ta direktiva bi zlasti morala upoštevati vlogo socialnih partnerjev pri oblikovanju in izvajanju sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja.
- (9) Ta direktiva ne postavi pod vprašanje pravice držav članic, da organizirajo svoje pokojninske sisteme. Države članice ohranijo polno odgovornost za organizacijo takšnih sistemov in zato pri prenosu te direktive v nacionalno pravo niso zavezane uvesti zakonodaje, ki določa vzpostavitev sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja.
- (10) Ta direktiva ne omejuje avtonomije socialnih partnerjev, kadar so odgovorni za vzpostavitev in upravljanje sistemov pokojninskega zavarovanja, če lahko zagotovijo rezultate, določene s to direktivo.
- (11) Ta direktiva bi se morala uporabljati za vse sisteme dodatnega pokojninskega zavarovanja, vzpostavljene v skladu z nacionalnim pravom in prakso, ki delavcem nudijo dodatno pokojnino, kot so pogodbe skupinskega zavarovanja, dokladni sistemi, dogovorjeni v eni ali več panogah ali sektorjih, naložbeni sistemi ali pokojninske obljube, zajamčene s knjigovodskimi rezervacijami, ali katera koli skupinska ali druga primerljiva ureditev.
- (12) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za sisteme dodatnega pokojninskega zavarovanja ali, kadar je primerno, pododdelke takšnih sistemov, ki so zaprti, tako da ni več možno vključevanje novih zavarovancev, saj bi uvedba novih pravil lahko pomenila neupravičeno obremenitev za takšne sisteme.
- (13) Ta direktiva ne bi smela vplivati na ureditve o zajamčenih vlogah za primer plačilne nesposobnosti ali na izravnalne ureditve, ki niso del sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki temelji na delovnem razmerju, in ki so namenjene zaščiti pokojninskih pravic delavcev v primeru plačilne nesposobnosti podjetja ali sistema pokojninskega zavarovanja. Prav tako ta direktiva ne bi smela vplivati na sklade nacionalnih pokojninskih rezerv.
- (14) Ta direktiva bi se morala uporabljati samo za sisteme dodatnega pokojninskega zavarovanja, pri katerih upravičenost obstaja zaradi delovnega razmerja in je vezano na doseganje upokojitvene starosti ali izpolnjevanje drugih zahtev, kot jih določa sistem ali nacionalna zakonodaja. Ta direktiva se ne uporablja za posamezne pokojninske ureditve, razen za tiste, ki se sklenejo na podlagi delovnega razmerja. Kadar so na sisteme dodatnega pokojninskega zavarovanja vezana nadomestila za invalidnost ali za preživele družinske člane, se lahko upravičenost do njih ureja s posebnimi pravili. Ta direktiva ne vpliva na obstoječe nacionalno pravo in pravila sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja v zvezi s takimi posebnimi pravili.
- (15) Enkratno plačilo, ki ni povezano s prispevki za dodatno pokojninsko zavarovanje, ki se plača neposredno ali posredno ob koncu delovnega razmerja in ki ga financira izključno delodajalec, ne bi smelo šteti za dodatno pokojnino v smislu te direktive.
- (16) Zaradi vse večjega pomena dodatnega pokojninskega zavarovanja kot sredstva za zagotovitev življenjskega standarda v starosti v številnih državah članicah bi bilo treba izboljšati pogoje za pridobivanje in ohranjanje pokojninskih pravic z namenom, da se zmanjšajo ovire za prosto gibanje delavcev med državami članicami.
- (17) Dejstvo, da so lahko v nekaterih sistemih dodatnega pokojninskega zavarovanja pokojninske pravice izgubljene, če se delovno razmerje delavca konča, preden je zaključil minimalno obdobje vključenosti v sistem pokojninskega zavarovanja (doba pridobivanja pravic) ali preden je dosegel minimalno starost (starost za pridobitev pravic), lahko delavcem, ki se gibljejo med državami članicami, onemogoči pridobitev ustreznih pokojninskih pravic. Podoben učinek ima lahko zahteva glede dolge čakalne dobe, preden se delavec lahko vključi v pokojninski sistem. Takšni pogoji torej predstavljajo ovire za prosto gibanje delavcev. Nasprotno pa zahteve glede minimalne starosti za vključitev ne pomenijo ovire za svobodo gibanja, zato jih ta direktiva ne obravnava.

- (18) Pogojev za pridobivanje pravic ne bi smeli enačiti z drugimi pogoji, ki so določeni za pridobivanje pravice do rente glede faze izplačila, v okviru nacionalnega prava ali pravil določenih sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja, zlasti sistemov z vnaprej določenimi prispevki. Obdobje aktivne vključenosti v pokojninski sistem, ki ga mora zavarovanec izpolniti po tem, ko je postal upravičen do dodatne pokojnine in s tem do izplačila pokojnine v obliki rente ali glavnice, na primer ne šteje za dobo pridobivanja pravic.
- (19) Kadar delovno razmerje preneha, preden je odhajajoči delavec zbral pridobljene pokojninske pravice in naložbeno tveganje nosi sistem ali delodajalec, zlasti pri sistemih z vnaprej določenimi pravicami, bi se moralo iz sistema vedno povrniti pokojninske prispevke odhajajočega delavca. Kadar delovno razmerje preneha, preden je odhajajoči delavec zbral pridobljene pokojninske pravice, in če naložbeno tveganje nosi odhajajoči delavec, zlasti pri sistemih z vnaprej določenimi prispevki, lahko sistem povrne vrednost naložb, ki izhajajo iz teh prispevkov. Vrednost je lahko večja ali manjša od prispevkov, ki jih je vplačal odhajajoči delavec. Druga možnost pa je, da se iz sistema lahko povrne vsota vseh prispevkov.
- (20) Odhajajoči delavci bi morali imeti pravico, da svoje pridobljene pokojninske pravice pustijo kot mirujoče pokojninske pravice v sistemu dodatnega pokojninskega zavarovanja, v katerem so jih pridobili. Kar zadeva ohranjanje mirujočih pokojninskih pravic, se lahko stopnja zaščite šteje za enakovredno, kadar se – zlasti pri sistemih z vnaprej določenimi prispevki – odhajajočemu delavcu ponudi možnost, da se vrednost njegovih pridobljenih pokojninskih pravic prenese v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki izpolnjuje pogoje iz te direktive.
- (21) V skladu z nacionalnim pravom in prakso bi bilo treba sprejeti ukrepe za zagotovitev ohranitve mirujočih pokojninskih pravic ali njihove vrednosti. Vrednost teh pravic bi se morala takrat, ko zavarovanec izstopi iz sistema, določiti v skladu z nacionalnim pravom in prakso. Kadar se vrednost teh pravic prilagodi, bi bilo treba upoštevati posebno naravo sistema, interese upravičencev z odloženo uveljavitvijo pravic ter interese preostalih aktivnih zavarovancev in upokojenih upravičencev.
- (22) Ta direktiva ne določa obveznosti vzpostavitve ugodnejših pogojev za mirujoče pokojninske pravice kot za pravice aktivnih zavarovancev sistema.
- (23) Če pridobljene pokojninske pravice ali vrednost pridobljenih pokojninskih pravic odhajajočega delavca ne presegajo veljavne zgornje meje, ki jo je določila zadevna država članica, in da ne bi prišlo do previsokih upravnih stroškov zaradi upravljanja velikega števila mirujočih pokojninskih pravic nizke vrednosti, lahko imajo pokojninski sistemi možnost, da se teh pridobljenih pravic v njih ne ohrani, temveč se namesto tega odhajajočemu delavcu izplača glavnica, enakovredna vrednosti pridobljenih pokojninskih pravic. Vrednost prenosa ali izplačila glavnice bi se morala po potrebi določiti v skladu z nacionalnim pravom in prakso. Države članice bi morale po potrebi določiti zgornjo mejo takšnih izplačil in pri tem upoštevati ustreznost prihodnjega dohodka delavcev med upokojitvijo.
- (24) Ta direktiva ne določa prenosa pridobljenih pokojninskih pravic. Vendar bi si morale države članice za olajšanje mobilnosti delavcev med državami članicami čim bolj prizadevati izboljšati prenosljivost pridobljenih pokojninskih pravic, zlasti pri uvajanju novih sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja.
- (25) Brez poseganja v Direktivo 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ bi morali biti aktivni zavarovanci in upravičenci z odloženo uveljavitvijo pravice, ki uresničujejo ali nameravajo uresničevati svojo pravico do prostega gibanja, na zahtevo ustrezno obveščeni o svojih pravicah do dodatnega pokojninskega zavarovanja. Kadar so na sisteme dodatnega pokojninskega zavarovanja vezana nadomestila za preživele družinske člane, bi morali imeti preživeli družinski člani enake pravice do obveščenosti kot upravičenci z odloženo uveljavitvijo pravice. Države članice bi morale imeti možnost določiti, da takšnih informacij ni treba zagotoviti več kot enkrat letno.
- (26) Zaradi raznolikosti sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja bi se morala Unija omejiti le na določitev splošnega okvira ciljev, ki jih je treba doseči, zato je direktiva ustrezen pravni instrument.
- (27) Ker cilja te direktive, in sicer lažjega uresničevanja pravice delavcev do prostega gibanja med državami članicami, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njenega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L 235, 23.9.2003, str. 10).

- (28) Ta direktiva določa minimalne zahteve in tako državam članicam omogoča, da sprejmejo ali ohranijo ugodnejše določbe. Izvajanje te direktive ne more upravičevati nazadovanja glede na obstoječe stanje v državah članicah.
- (29) Komisija najpozneje šest let po dnevu začetka veljavnosti te direktive pripravi poročilo o njeni uporabi.
- (30) V skladu z nacionalnimi določbami, ki urejajo organizacijo sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja, lahko države članice socialnim partnerjem na njihovo skupno zahtevo naložijo odgovornost za izvajanje te direktive v zvezi z določbami, ki se nanašajo na kolektivne pogodbe, če države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za to, da lahko v vsakem trenutku zagotovijo rezultate, ki so določeni s to direktivo –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa pravila, katerih namen je olajšati uresničevanje pravice delavcev do prostega gibanja med državami članicami z zmanjšanjem ovir, ki so nastale zaradi nekaterih pravil v zvezi s sistemi dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki temeljijo na delovnem razmerju.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za sisteme dodatnega pokojninskega zavarovanja, razen za sisteme, ki jih zajema Uredba (ES) št. 883/2004.
2. Ta direktiva se ne uporablja za:
 - (a) sisteme dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki na dan začetka veljavnosti te direktive ne sprejemajo več novih aktivnih zavarovancev in zanje ostajajo zaprti;
 - (b) sisteme dodatnega pokojninskega zavarovanja, za katere veljajo ukrepi, ki vključujejo intervencijo upravnih organov, ustanovljenih z nacionalno zakonodajo ali s strani sodnih organov, z namenom ohranjanja ali obnavljanja finančnega položaja, vključno s postopki prenehanja. Ta izključitev ne traja dlje, kot traja intervencija;
 - (c) sisteme zajamčenih vlog v primeru plačilne nesposobnosti, sisteme nadomestil in sredstva nacionalnih pokojninskih rezerv in
 - (d) enkratno plačilo, ki ga delodajalec izplača zaposlenemu ob prenehanju delovnega razmerja zaposlenega in ni povezano s pokojninskim zavarovanjem.
3. Ta direktiva se ne uporablja za nadomestila za invalidnost in/ali nadomestila za preživele družinske člane, ki so vezana na sisteme dodatnega pokojninskega zavarovanja, razen posebnih določb iz členov 5 in 6 v zvezi z nadomestili za preživele družinske člane.
4. Ta direktiva se uporablja le za obdobja zaposlitve po prenosu direktive v skladu s členom 8.
5. Ta direktiva se ne uporablja za pridobivanje in ohranitev pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja delavcev, ki se gibljejo znotraj iste države članice.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „dodatna pokojnina“ pomeni starostno pokojnino, določeno s pravili sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja, vzpostavljenega v skladu z nacionalnim pravom in prakso;
- (b) „sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja“ pomeni kateri koli sistem dodatne starostne pokojnine, vzpostavljen v skladu z nacionalnim pravom in prakso, ki temelji na delovnem razmerju in je namenjen zagotavljanju dodatne pokojnine za zaposlene osebe;
- (c) „aktivni zavarovanci“ pomeni delavce, ki zaradi trenutnega delovnega razmerja imajo ali bi po izpolnitvi vseh pogojev za pridobitev lahko imeli pravico do dodatne pokojnine v skladu z določbami sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja;
- (d) „čakalna doba“ pomeni obdobje zaposlitve, ki mora preteči v skladu z nacionalnim pravom ali s pravili sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja ali v skladu z zahtevo delodajalca, preden se delavec lahko vključi v sistem;

- (e) „doba pridobivanja pravic“ pomeni obdobje aktivne vključenosti v sistem, ki mora preteči v skladu z nacionalnim pravom ali s pravili sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja zaradi uveljavitve upravičenosti do zbranih pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja;
- (f) „pridobljene pokojninske pravice“ pomeni vsako upravičenost do zbranih pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja po izpolnitvi vseh pogojev za pridobitev v skladu s pravili sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja in po potrebi z nacionalnim pravom;
- (g) „odhajajoči delavec“ pomeni aktivnega zavarovanca, kateremu je trenutno delovno razmerje prenehalo iz drugih razlogov kot iz tega, da je postal upravičenec do dodatne pokojnine, in ki se giblje med državami članicami;
- (h) „upravičenec z odloženo uveljavitvijo pravice“ pomeni nekdanjega aktivnega zavarovanca, ki je pridobil pokojninske pravice v okviru sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja in iz tega sistema še ne prejema dodatne pokojnine;
- (i) „mirujoče pokojninske pravice“ pomeni pridobljene pokojninske pravice, ki se ohranijo v sistemu, v katerem jih je zbral upravičenec z odloženo uveljavitvijo pravice;
- (j) „vrednost mirujočih pokojninskih pravic“ pomeni kapitalsko vrednost pokojninskih pravic, izračunano v skladu z nacionalnim pravom in prakso.

Člen 4

Pogoji, ki urejajo pridobivanje pravic na podlagi sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da:
 - (a) ko se uporabi doba pridobivanja pravic ali čakalna doba ali obe, celotna skupna doba za odhajajoče delavce v nobenem primeru ni daljša od treh let;
 - (b) ko je za pridobitev pokojninskih pravic določena minimalna starost, ta za odhajajoče delavce znaša največ 21 let;
 - (c) ko delovno razmerje preneha in odhajajoči delavec še nima pridobljenih pokojninskih pravic, se iz sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja povrnejo prispevki, ki jih je vplačal odhajajoči delavec, ali prispevki, ki so bili vplačani v njegovem imenu v skladu z nacionalnim pravom ali kolektivnimi pogodbami ali pogodbami, ali vsota vplačanih prispevkov oz. vrednost naložbe, ki izhaja iz teh prispevkov, ko odhajajoči delavec nosi naložbeno tveganje.
2. Države članice imajo možnost dovoliti socialnim partnerjem, da s kolektivno pogodbo določijo drugačne določbe, kolikor te določbe ne zagotavljajo manj ugodne zaščite in ne ustvarjajo ovir prostemu gibanju delavcev.

Člen 5

Ohranitev mirujočih pokojninskih pravic

1. Države članice ob upoštevanju odstavkov 3 in 4 sprejmejo ukrepe, potrebne za zagotovitev, da lahko odhajajoči delavci obdržijo pridobljene pokojninske pravice v sistemu dodatnega pokojninskega zavarovanja, v katerem so te pravice pridobili. Začetna vrednost teh pravic za namene iz odstavka 2 se izračuna v trenutku, ko preneha tedanje delovno razmerje odhajajočega delavca.
2. Države članice ob upoštevanju vrste pravil sistema pokojninskega zavarovanja in prakse sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so mirujoče pokojninske pravice, ki jih imajo odhajajoči delavci in njihovi preživeli družinski člani, ali njihove vrednosti obravnavane v skladu z vrednostjo pravic aktivnih zavarovancev ali razvojem pokojninskih nadomestil, ki se trenutno izplačujejo, ali se obravnavajo na drugačne načine, za katere velja, da so pravični, kot:
 - (a) kadar so pokojninske pravice iz sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja pridobljene kot upravičenost do nominalne vsote, se zaščiti nominalna vrednost mirujočih pokojninskih pravic;
 - (b) kadar se vrednost zbranih pokojninskih pravic sčasoma spremeni, se vrednost mirujočih pokojninskih pravic prilagodi z uporabo:
 - (i) obrestne mere, vgrajene v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja, ali
 - (ii) donosnosti naložb, ki jo ima ponudnik dodatnega pokojninskega zavarovanja,ali
 - (c) kadar se vrednost zbranih pokojninskih pravic prilagodi, na primer v skladu s stopnjo inflacije ali ravno plač, se vrednost mirujočih pokojninskih pravic ustrezno prilagodi ob upoštevanju vseh sorazmernih omejitev, določenih v nacionalnem pravu ali dogovorjenih med socialnimi partnerji.

3. Države članice lahko dovolijo, da se v sistemih dodatnega pokojninskega zavarovanja ne ohranijo pridobljene pravice odhajajočega delavca, temveč mu po tem, ko ga obvestijo in se ta s tem strinja, izplačajo glavnicu, enakovredno vrednosti pridobljenih pokojninskih pravic, če vrednost pridobljenih pokojninskih pravic ne presega zgornje meje, ki jo je določila zadevna država članica. Država članica obvesti Komisijo o uporabljeni zgornji meji.

4. Države članice imajo možnost dovoliti socialnim partnerjem, da s kolektivno pogodbo določijo drugačne določbe, kolikor te določbe ne zagotavljajo manj ugodne zaščite in ne ustvarjajo ovir prostemu gibanju delavcev.

Člen 6

Informacije

1. Države članice zagotovijo, da lahko aktivni zavarovanci na zahtevo pridobijo informacije o tem, kako bi prenehanje zaposlitve vplivalo na njihove pravice iz dodatnega pokojninskega zavarovanja.

Zlasti se zagotovijo informacije, ki zadevajo:

- (a) pogoje za pridobitev pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja in posledice uporabe teh pogojev ob prenehanju delovnega razmerja;
- (b) vrednost njihovih pridobljenih pokojninskih pravic ali oceno pridobljenih pokojninskih pravic, ki je bila opravljena največ 12 mesecev pred datumom vložitve zahteve, in
- (c) pogoje, ki urejajo obravnavo mirujočih pokojninskih pravic v prihodnosti.

Kadar sistem predvideva predčasno pridobitev pridobljenih pokojninskih pravic z izplačilom glavnice, zagotovljene informacije vključujejo tudi pisno izjavo, naj zavarovanec razmisli o svetovanju glede naložitve te glavnice za namene pokojninskega zavarovanja.

2. Države članice zagotovijo, da upravičenci z odloženo uveljavitvijo pravice na zahtevo pridobijo informacije, ki zadevajo:

- (a) vrednost njihovih mirujočih pokojninskih pravic ali oceno mirujočih pokojninskih pravic, ki je bila opravljena največ 12 mesecev pred datumom vložitve zahteve, in
- (b) pogoje, ki urejajo obravnavo mirujočih pokojninskih pravic.

3. Za nadomestila za preživele družinske člane, ki so vezana na sisteme dodatnega pokojninskega zavarovanja, se glede plačil nadomestil za preživele družinske člane uporablja odstavek 2.

4. Informacije morajo biti jasne ter se posredujejo v pisni obliki in v razumnem roku. Države članice lahko določijo, da takšnih informacij ni treba zagotoviti več kot enkrat letno.

5. Obveznosti iz tega člena ne posegajo v obveznosti institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje iz člena 11 Direktive 2003/41/ES in jih dopolnjujejo.

Člen 7

Minimalne zahteve in preprečitev zniževanja

1. Države članice lahko sprejmejo ali ohranijo določbe o pridobivanju pravic dodatnega pokojninskega zavarovanja za delavce, o ohranjanju pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja za odhajajoče delavce ter o pravici aktivnih zavarovancev in upravičencev z odloženo uveljavitvijo pravice do informacij, ki so ugodnejše od tistih, ki jih določa ta direktiva.

2. Prenos te direktive v nobenem primeru ni razlog za zmanjšanje obstoječih pravic do pridobivanja in ohranjanja pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja ali pravice zavarovancev ali upravičencev do informacij v državah članicah.

Člen 8

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 21. maja 2018 ali zagotovijo, da socialni partnerji najpozneje do tega datuma s sporazumom uvedejo potrebne določbe. Države članice morajo sprejeti potrebne ukrepe, ki jim bodo omogočali zagotovitev rezultatov, predpisanih v tej direktivi. O tem nemudoma obvestijo Komisijo.

2. Države članice se v sprejetih ukrepih iz odstavka 1 sklicujejo na to direktivo ali pa sklicevanje nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 9

Poročilo

1. Države članice do 21. maja 2019 sporočijo Komisiji vse razpoložljive informacije v zvezi z uporabo te direktive.
2. Komisija do 21. maja 2020 pripravi poročilo o uporabi te direktive ter ga predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru.

Člen 10

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 11

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourg, 16. aprila 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS
